

Puig de la Mola

Begues

Ubicació

Comarca:	Baix Llobregat
Lloc/Adreça:	Al Puig de la Mola i els seus vessants més elevats.
Emplaçament	S'accedeix al Puig de la Mola sortint d'Olivella direcció l'Escola de Natura de Can Grau.
Alçada:	530

Coordenades:

Latitud:	41.319353617554
Longitud:	1.8479494814489
UTM Est (X):	403579
UTM Nord (Y):	4574849

Classificació

Número de fitxa	08020 - 11
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Jaciment arqueològic
Estil / època:	Prehistòric Ibèric Medieval
Estat de conservació	Dolent
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIL
Observacions protecció:	Text refós de la normativa urbanística del PGOU (desembre de 2007)
Número inventari	Sí, IPAC nº 2495
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Pública
Titular:	Ref. cadastral: 08020A01100001
Autoria de la fitxa	Xavier Esteve
Data de registre de la fitxa:	dj., 05/03/2009 - 01:00

Descripció

El puig de la Mola, de 534 m d'alçada i límit de 4 termes municipals, està ocupat bàsicament per garriga. Per gran part del cim s'hi estén un recinte format per una acumulació de pedres posades en sec, sense cura, que aprofita els afloraments de la roca i que ha estat interpretat com un tancat per bestiar d'època medieval d'uns 520 m de perímetre. La roca aflora en bona part de la superfície del cim.

Observacions:

Aquest puig es troba en la divisòria entre els termes d'Olivella (Garraf) al sud, Olesa de Bonesvalls i Avinyonet del Penedès (Alt Penedès) al nord i oest respectivament i Begues (Baix Llobregat) a l'est; per tant, el jaciment situat al Puig de la Mola s'estén per terrenys que pertanyen a diversos municipis. Aquest element apareix a l'article 22 de la normativa urbanística del Pla General aprovat definitivament el 15 d'octubre de 1997, el qual preveu un llistat d'elements d'interès històric que seran protegits mitjançant la fórmula d'un Pla Especial, sempre que no estiguin directament afectats per sistemes del planejament.

Història

Fou descobert l'any 1959 per membres de la Biblioteca-Museu Víctor Balaguer. Prop de la cinglera del Puig de la Mola es trobà una vora de càlat ibèric decorat amb osques i dues raspadores de sílex. Durant la revisió de la carta arqueològica, l'any 2004, no es va observar la presència de cap altre element que no sigui el tancat de pedres en sec. No s'observen restes de material arqueològic en superfície, per la qual cosa es fa difícil determinar la possible existència d'un jaciment ibèric en aquest indret. A la Serra de la Font del Cuscó, a cavall entre els termes municipals de Sant Cugat Sesgarrigues i d'Avinyonet del Penedès, es va dur a terme una excavació arqueològica en un recinte de pedra seca similar. Els resultat de la mateixa, van datar la seva construcció en la 1a edat del ferro, si bé va ser reutilitzat en època iberoromana (Cebrià et alii, 2003). Els materials es troben dipositats a la Biblioteca-Museu Víctor Balaguer (Vilanova i la Geltrú).

Bibliografia

BELLMUNT, J. (1962). "Notas de Arqueologia de Cataluña y Baleares". Ampurias, XXIV, p. 301. MIRET, M. (1978). "Un recinte enigmàtic al Puig de la Mola (Garraf)". Olerdulae, núm. 4. Vilafranca del Penedès, juliol, p. 16-17. MIRET, M.; MIRET, J. (1981). "Un assentament d'època romana a la serra de la Font del Cuscó (Avinyonet)". Miscel·lània Penedesenca, IV, p. 181-194. SOLÍAS ARÍS, J. M. (1982). El poblament del curs inferior del Llobregat en època romana. Tesi de llicenciatura. Universitat de Barcelona. Inventari del Patrimoni Arqueològic i Paleontològic de Catalunya. Arxiu Servei d'Arqueologia i Paleontologia.

